

i Kongl. Kungörelsen den 13 Juli 1853, göra det förtydligande och det tillägg, att den, som enligt bestämmelserna i Kongl. Förordningen om fattigvården i riket den 13 Juli 1853, bör såsom försvarslös behandlas, må af Konungens Befallningshafvande, när skäl der till äro, dömas till arbete i tvångsarbetsinrättning eller allmänt arbete såsom i 8 § af ofvanberörda stadga sägs.

Stockholm den 28 April 1868.

På Utskottets vägnar:

Axel K. Wachtmeister.

N:o 15.

Ank. till Riksd. Kansli den 28 April 1868, kl. 1 f. m.

Första Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 3) Utlåtande N:o 10, öfver Herr Matts Pehrssons motion, N:o 332, derom att nu gällande förordningar om skeppsmätning icke må tillämpas i fråga om fartyg, som äro uppmätta före den 1 Juli 1866.

Denna motion, hvaröfver Andra Kammarens Tillfälliga Utskott N:o 4 afgifvit sitt, under N:o 32 upptagna, yttrande, har af Andra Kammaren blifvit bifal- len genom af Kammaren fattadt beslut, att nemligen Riksdagen måtte aflåta en underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran:

»att nu gällande förordningar om skeppsmätningar icke må tillämpas i fråga »om fartyg; som äro uppmätta före den 1 Juli 1866, utan dessas egare tillerkännas »rättighet att af vederbörande auktoriteter erhålla bevis öfver fartygens lästetal »enligt den före nämnda tid verkställda mätningen, samt sådana bevis få tjena till »efterrättelse vid skeppsumgålders erläggande, intilldess ett nytt skeppsmättings- »reglemente blifver fastställt.»

Vid föredragning den 28 nästlidne Mars i Första Kammaren af detta Andra Kammarens beslut, blef detsamma hänvisadt till Kammarens Tillfälliga Utskott N:o 3, för att deröfver afgifva yttrande.

Utskottet, som tagit del af de till detsamma remitterade, ärendet tillhörande handlingar, anser det af Andra Kammaran i förevarande fråga fattade beslut vara väl grundadt. Erfarenheten har nemligen otvetydigt visat, att det nya skeppsmättningsreglementet, som från den 1 Juli 1865 blifvit tillämpadt, ej lemnat rigtiga resultat i fråga om fartygens verkliga dräktighet och derföre föranledt orättvisor och obillighet vid erläggande af de flera afgifter, som för fartyg äro efter lästetalet bestämda att utgå. Utskottet anser att orsaken härtill är att finna i sjelfva grunden för reglementet, enär bestämmandet af ett fartygs dräktighet, såväl då denna antages utgöra den tyngd fartyget förmå bära eller den volym det kan inlasta, alltid består i uppmätning af rynden utaf någon viss del af fartygets skrof. Som denna mättnings noggranna utförande skulle vara mycket komplicerad, har man i alla skeppsmättnings-reglementen sökt att genom enklare mått komma till ett i praktiken tillräckligt noggrannt resultat. Dessa mått böra dock tagas på den del af fartygets skrof, som skall uppmätas och ej på sådana fartygsdelar, som ej till denna stå i ett så beskaffadt konstant förhållande, att derifrån skulle kunna genom en allmänt gällande formel härledas rynden af den fartygsdel, som bestämmer dräktigheten. Det nya skeppsmättnings-reglementet bryter mot denna grundsats och kan derföre, enligt Utskottets åsigt, blott i några få undantagsfall lemna rigtiga resultat. Utan att vidare ingå i frågan anser sig Utskottet blott böra hänvisa till den utredning, som finnes i Andra Kammarans Tillfälliga Utskotts N:o 6 Betänkanden N:is 3 och 21 vid 1867 års riksdag.

Då således oftanämnda reglemente, enligt Utskottets åsigt, gifvit grundade anledningar till klagomål, skulle Utskottet helst tillstyrkt Riksdagen att afgifva en underdånig skrifvelse med anhållan om dess upphäfvande; men då upplyst blifvit, att fråga uppstått om antagande af ett för flera nationer gällande skeppsmättnings-sätt, har Utskottet trott sig nu ej böra föreslå en så beskaffad underdånig skrifvelse. Att i underdånighet anhålla om upphäfvande af reglementets retroaktiva verkan på de fartyg, som äro mätta före den 1 Juli 1866, då dess tillämpning började, anser Utskottet deremot vara af rättvisa och billighet påkalladt, enär egarne af dessa fartyg ej kunnat förutse eller taga i beräkning de högst betydligt ökade utgifter, som det nya mätningssättet kommit att dem ålägga. Utskottet får af alla dessa skäl hemställa,

att Första Kammaran måtte instämma i Andra Kammarans beslut rörande den af Herr Matts Pehrsson i nu ifrågakvarande ämne väckta motion.

Stockholm den 28 April 1868.

På Utskottets vägnar:

Axel K. Wachtmeister.